

РЕШЕНИЕ

№ 6009

гр. София, 02.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 30.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **4864** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК във връзка с чл.211 от ЗМВР.

Делото е образувано по жалба на на Ц. С. К., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. Я. А., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], бл. Д, ет. 1, офис 107 срещу Заповед рег. № 517з-2552/14.05.2020 г., издадена от Директор на Областна дирекция на МВР- С., с която на оспорвания е наложено дисциплинарно наказание „Писмено предупреждение“ за срок от три месеца на основание чл. 194, ал. 2, т. 1, чл. 197, ал. 1, т. 2, чл. 199, ал. 1, т. 3 и чл. 204, т. 3 от ЗМВР.

В жалбата се излагат доводи, че оспорената заповед е незаконосъобразна - постановена при допуснато съществено нарушение на административно производствените правила и нарушения на материалноправните разпоредби. Твърди се, че е нарушена разпоредбата на чл.195, ал.1 ЗМВР, тъй като заповедта е издадена след изтичане на преклузивния 2-месечен срок. Също така, не била спазена процедурата, визирана в чл.16 от Инструкция № 8121з-470/27.04.2015г. Позовава се на нарушение на чл. 59, ал.2, т.4 АПК, тъй като в оспорената заповед не са посочени правните и фактически основания за издаването ѝ. Навеждат се доводи за неправилна правна квалификация на нарушението, нарушение разпоредбата на чл.210, ал.1 ЗМВР, както и относно липса на мотиви за формата на вината.

Жалбоподателят моли оспорената заповед да бъде отменена. Претендира направените

по делото разноси. В съдебно заседание не се представлява. Представя писмено становище по съществото на спора и списък на разноските.

Ответникът – Директор на Областна дирекция на МВР – С., се представлява от юр.к.Р., който моли жалбата да бъде оставена без уважение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител, не взема становище по жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, че към датата на издаване на оспорената заповед, жалбоподателят заема длъжността младши автоконтрольор I степен в група „Контрол на пътното движение по главни пътища и магистрали“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР-С..

С писмо рег. № 7855р-7306/30.04.2019г. на Директора на дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР, Директорът на ОДМВР - С. е бил уведомен, че при преглед на видеофайловете относно изпълнение на Организационно-технологичните правила за работа с АИС „Видеозаснемане на пътен контрол“(ОТП за работа с АИС ВАК), утвърдени с министерска Заповед № 8121з-1154/01.09.2017г. било установено, че камера № 2 на служебен автомобил марка КИЯ С. с рег. [рег.номер на МПС] е плътно закрыта с предмет, пропускащ частично неясна светлина, за времето: от 21.24. до 21.51ч. на 09.06.2019г. и от 00.27ч. до 07.43ч. на 10.06.2019г. Посочено е, че по този начин се намалява възможността да бъдат проследени извършваните действия от полицейските служители по време на службата и се очертава ясната липса на контрол от страна на преките ръководители, както и се увеличава рискът от корупционни действия в тъмната част от денонощието.

Със Заповед № 517з-6235/24.10.2019г. на директора на ОДМВР С., е разпоредено извършването на проверка за изясняване на постъпили данни за извършени дисциплинарни нарушения от служители, във връзка с горесцитираното писмо. Определен е състав на комисията и срок на проверката до 25.11.2019г., който впоследствие е удължен със заповед от 23.12.2019г. до 23.01.2020г. Изискани са файловете, касаещи процесните дати, с които комисията се е запознала на 20.01.2020г., за което е съставен Протокол №517р-1393/21.01.2020г., приобщен към административната преписка и неоспорен. Проследени са графици за работа, ежедневни ведомости и пътни листове, от които се установява, че на процесните дати и период от време, в наряд са били жалбоподателят и мл.инспектор Р. А., което обстоятелство не се оспорва.

Изготвена е Справка № 517р-1458 от 22.01.2020г. за извършената проверка, като се установява, че след преглед на файловете, находящи се в папка 1204р-5361/2019г. за процесните дати, се потвърждава изложеното в писмото на ДВС – МВР, т.е. че

камерата е закрыта, с което е нарушена разпоредбата на т.10, р.ІІ от Указания за работа на полицейските служители със система за видеонаблюдение, монтирана в автомобили, утвърдени със Заповед № 8121з-1155/01.09.2017г.

Не е спорно, че жалбоподателят е запознат с указанията, което е видно и от протокол №1204р-7202/2017г. Съгласно цитирана разпоредба „не се допуска поставянето на вещи и предмети върху арматурното табло на автомобила“.

Горното е квалифицирано като нарушение по смисъла на чл.199, ал.1, т.3, пр.1 от ЗМВР „небрежност в служебната дейност“, за което се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 месеца до 6 месеца. Справката е докладвана на Директора на ОДМВР – С., който с резолюция от 28.01.2020г. разпорежда да се издаде заповед за налагане на дисциплинарно наказание.

Жалбоподателят е бил запознат с така изготвената справка на 30.01.2020г., както и с възможността да направи възражение в срок от 24 часа, за което собственооръчно се е подписал на последната страница.

Изискани са обяснения, като в такива от 31.03.20г. /л.165/ Цв.К. заявява, че предмети върху камера №2 не са поставяни, както и че не е запознат с видеозаписите. Жалбоподателят е изложил твърдения за неизправност на камерата.

С оспорената процесна Заповед рег. № 517з-2552/14.05.2020 г., на директора на ОД МВР [населено място], на основание чл.194, ал.2, т.1, чл.197, ал.1, т.2, чл.199, ал.1, т.3, пр.1 и чл.204, т.3 от ЗМВР на жалбоподателя е наложено на жалбоподателя дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 месеца затова, че за времето от 21.24. до 21.51ч. на 09.06.2019г. и от 00,27ч. до 07.43ч. на 10.06.2019г. на главен път ПП І – 8, изпълнявайки длъжностните си задължения в наряд, със служен автомобил „К. С.“ с ДК [рег.номер на МПС] , оборудван с ВПК, е нарушил служебната дисциплина, проявявайки небрежност в служебната дейност чрез неизпълнение разпоредбата на т.10, р.ІІ от Указания за работа на полицейските служители със система за видеонаблюдение, монтирана в автомобили, утвърдени със Заповед № 8121з-1155/01.09.2017г. на министъра на вътрешните работи. Заповедта е мотивирана и със сигнално писмо № 7855р-7306/2019г. и справка №517р-1458/22.01.2020г. Препис от същата е връчен на жалбоподателя на 18.05.2020г.

По делото е представена Заповед № 8121з-1155 от 01.09.2017г. на Министъра на вътрешните работи, с която са утвърдени Указания за работа на полицейските служители със система за видеонаблюдение, монтирана в автомобили. Технически характеристики и правила за работа (наричани по-долу Указанията). В т.ІІ т.10 е посочено, че "не се допуска поставянето на вещи и предмети върху арматурното табло на автомобила“. В т.7 е посочено, че "назначените в наряд служители задължително поддържат предното и задното стъкло на служебния автомобил чисти, като по никакъв начин не намаляват тяхната прозрачност и не поставят прегради пред камерата, монтирана на таблото на автомобила“.

Представена е длъжностната характеристика на жалбоподателя, с която е запознат, както и кадрова справка. От същата се установява, че по време на службата си в МВР е награждаван седем пъти и наказван с дисциплинарни наказания пет пъти.

При така установените факти, Административен съд София-град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. По съществуто ѝ съдът, прие че е основателна като взе предвид следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваната заповед е постановена от компетентния орган по смисъла на чл. 204, т. 3 от ЗМВР.

По силата на чл. 205, ал. 1 ЗМВР дисциплинарното производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. Издаване на заповед за започването му съгласно чл. 208, изр. 1 ЗМВР не е задължително, като в процесния случай дисциплинарното производство може да започне с първото действие по установяване на нарушението с разпоредена от дисциплинарно наказващия орган проверка по чл. 205, ал. 2 ЗМВР. Същата приключва с изготвяне на писмена справка, с която служителят се запознава срещу подпис и дата. Едва след това нарушението се установява по реда на чл. 206 ЗМВР. Тази нормативна хронология показва, че проверката по чл. 205, ал. 2 ЗМВР, изготвянето на справката с резултатите ѝ и запознаване на служителя с нея трябва да предхождат даването на негови обяснения пред наказващия орган по чл. 206, ал. 1 ЗМВР и издаването на дисциплинарната заповед. Смисълът на тази поредност е служителят да може ефективно да се защити чрез обяснения, след като е запознат с констатациите от проверката по чл. 205, ал. 2 ЗМВР, включително като ангажира допълнително доказателства, а наказващият орган да се произнесе след цялостно попълване на дисциплинарната преписка. Тези изисквания са спазени, като незапознаването на жалбоподателя със заповедта за проверката не съставлява съществено нарушение на производствените правила.

От преписката се установява, че е спазена разпоредбата на чл. 206, ал. 1 ЗМВР, съгласно която дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша служителя или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. По делото е приложено писмено сведение от жалбоподателя, имащо характер на обяснение, дадено след издаване на справката, въз основа на която е издадена и процесната заповед. Справката очертава всички фактически и правни основания, въз основа на които е издадена заповедта и

жалбоподателят е бил запознат с нея и е могъл да изложи своите обяснения. Тези сведения/ обяснения по справката са били приети от органа, като върху тях е поставена резолюция, поради което е спазенатази част от законовата процедура.

Съдът намира обаче, за основателно възражението за допуснато нарушение на чл. 195, ал.1 ЗМВР, повеляващ че дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. В чл. 196, ал. 1 ЗМВР е определено кога дисциплинарното нарушение се смята за открито, а именно когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. А дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган -чл. 196, ал. 2 ЗМВР.

В настоящия случай, дисциплинарната комисия е приключила дисциплинарната проверка и представила резултата от нея със справка рег. №517р-1458/22.01.2020г. и това е датата, на която материалите от дисциплинарното производство са постъпили при дисциплинарно наказващия орган по смисъла на чл. 196, ал. 2 ЗМВР. Считано от този момент за него е започнал да тече двумесечният срок, в рамките на който следва да се наложи съответното дисциплинарно наказание на служителя или да се прекрати дисциплинарното производство. Обжалваната заповед е издадена на 14.05.2020г. Към този момент дисциплинарно наказващият орган вече не е разполагал с дисциплинарна власт да ангажира дисциплинарната отговорност на служителя за действията му, предмет на дисциплинарната процедура / в този см трайноустановената практика на ВАС, в това число и посочената от жалбоподателя - Решение № 2003 от 13.02.2019 г. на ВАС по адм. д. № 8432/2017 г., V о.; Решение № 9791 от 25.06.2019 г. на ВАС по адм. д. № 3290/2019 г., 5-членен с-в/.

Поради това съдът приема, че след като правомощията на дисциплинарно наказващия орган да ангажира дисциплинарната отговорност на жалбоподателя са били преклудирани, обжалваната заповед е издадена при съществено нарушение на административно производствените правила, което съставлява самостоятелно основание за отмяната ѝ.

Независимо от изложеното, по съществото на спора, съдът намира следното:

Съгласно чл.194, ал.1 ЗМВР държавните служители в МВР, които са нарушили служебната дисциплина, се наказват с предвидените в този закон дисциплинарни наказания, а съгласно ал.2, т.1 на чл.194 като вид дисциплинарно нарушение е определено неизпълнение на разпоредбите на този закон и издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, зам.министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители. Наложено на жалбоподателя наказание „писмено предупреждение“ е регламентирано в чл.197, ал.1, т.2 от ЗМВР, което се налага за небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед.

Жалбоподателят е наказан за извършено от него нарушение на т. 10,р.ІІ от

утвърдените Указания за работа на полицейските служители със система за видеонаблюдение, монтирана в автомобили, технически характеристики и правила за работа, повеляваща че "не се допуска поставянето на вещи и предмети върху арматурното табло на автомобила".

В конкретния случай е налице неяснота относно извършеното от жалбоподателя нарушение. От една страна в заповедта се твърди, че жалбоподателят „не е проверил изправността на техническата система на автомобила, оборудван с ВПК и допуска поставен предмет пред камера №2, пропускащ частично светлина“, което съответства на нарушение на т.7, р.ІІ от Указанията. Същевременно се сочи, че жалбоподателят е извършил нарушение на т.10, р.ІІ като не е изпълнил задължението си „да не допуска поставянето на вещи и предмети върху арматурното табло на автомобила“. Не става ясно какво именно е приел наказващият орган за извършено нарушение – неизвършване на проверка на състоянието на камера №2 или пък допускането на поставяне на вещи върху арматурното табло, което е довело до препятстване правото му на защита да разбере в какво точно е обвинен. Освен това, за да се формира извод за доказаност на нарушение на служебната дисциплина, актът трябва да съдържа конкретни данни относно времето, мястото и обстоятелствата, при които е извършено нарушението. От събраните по делото доказателства не се доказва по безспорен и категоричен начин, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение. Няма спор, че на посочените дати той е бил в наряд с колегата си А., като не са установени от дисциплинарно наказващия орган конкретните действия/бездействия на всеки от двамата, за да може да се направи извод по какъв начин жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение. Предвид личния характер на дисциплинарната отговорност и без твърдения за съучастие, съдът намира за недопустимо двамата служители да бъдат наказани за едно и също деяние.

Поради изложеното, правилно е твърдението на жалбоподателя за допуснато нарушение на чл.59, ал.2, т.4 АПК, като съдът намира, че органът на когото е доказателствената тежест не е доказал извършването на вмененото нарушение именно от жалбоподателя.

Отделно от това, за прецизност следва да се отбележи, че нарушението на служебната дисциплина е квалифицирано по чл. 194, ал. 2, т. 1 ЗМВР във формата на неизпълнение на заповед на министъра на вътрешните работи и одобрените с нея указания, а в случая се касае за неизпълнение на служебни задължения (чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР), установени с утвърдените с министерската заповед указания.

Предвид горното съдът намира, че оспорената заповед следва да бъде отменена, като незаконосъобразна, постановена в нарушение на административно производствените правила и материалния закон.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него по делото и поискани разноси в размер на 10 (десет) лева за държавна такса и 500 (петстотин) лева за адвокатски хонорар(платен в брой съгласно договор за правна помощ), като предвид фактическата и правна сложност на делото, възражението на процесуалния представител на ответника за

прекомерност на същото, е неоснователно.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд- София град,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на на Ц. С. К., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. Я. А., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], бл. Д, ет. 1, офис 107 срещу Заповед рег. № 517з-2552/14.05.2020 г., издадена от Директор на Областна дирекция на МВР- С., с която на оспорващия е наложено дисциплинарно наказание „Писмено предупреждение“ за срок от три месеца на основание чл. 194, ал. 2, т. 1, чл. 197, ал. 1, т. 2, чл. 199, ал. 1, т. 3 и чл. 204, т. 3 от ЗМВР.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР - [населено място] да заплати на Ц. С. К., ЕГН: [ЕГН], съдебни разноски в размер на 510 (петстотин и десет) лева.

Решението, съгласно чл. 211 ЗМВР, не подлежи на касационно оспорване.

СЪДИЯ: